वाण्य यज्ञो यत्सौत्रामणीन्द्रायतन रूप एतर्व्हि यो यज्ञते स्वमेवैतद्वागधेय७ स्व ज्ञ्रायतने भन्नयति ॥ ५४ ॥ चनुर्वाज्ञ्राश्विनो युक्ः । प्राणः सार्**स्वतो वागैन्द्र** म्राधिनात्सार्स्वते वनयति चनुरेवास्य तत्प्राणीः संद्धाति सार्स्वतादैन्द्रे प्रा-णानेवास्य तदाचा संद्धात्ययो प्राणानेवास्य तदाचि प्रतिष्ठापयति तस्मात्सर्वे प्राणा वाचि प्रतिष्ठिताः ॥ ५५ ॥ त्रय ग्राश्चिनं भत्तवन्ति । ग्रध्युः प्रतिप्रस्थाताग्री-ध्रस्विवृद्धा इदं चनुः शुक्तं कृष्तं कनीनका ययाद्यपनेवास्मिश्चनुर्धाति ॥ ५६॥ त्रयः सार्स्वत७ । कृता ब्रक्ता मैत्रावरूणस्त्रधाविक्ति वाज्ययं प्राणः प्राण उ-दानो व्यान इति ययाद्वपमेवास्मिन्प्राणं द्धाति ॥ ५७॥ एकाव्येन्द्रं यजमानो भ-चयति । एकधा वार्ण्या प्राणानाध श्रीयदागेकधेव वाचध श्रियमात्मन्धत्ते त-स्मात्सीत्रामाखेतान रुकधा स्वाना७ श्रेष्ठो भवत्ययो य रुवमेतद्वेद् ॥ ३८॥ ऋतवो वार सवितः। मामा भन्नाः षर्ववितो भन्नपत्ति षर्वार सत्व सविग्भिरेवरतूनवरून्द ॥ ५१ ॥ दाद्श भन्ना भवन्ति । दाद्श मामा भन्ने रेव मामानवरुन्द्व पुनःपुनर्भि-निवर्तमृत्वितो भद्मयन्ति तस्मादृतवश्च मामाश्चान्योऽन्यमभिनिवर्तने ॥३०॥ त्रयो-दशं यजमानो भन्नयति । यो क् वाऽर्ष त्रयोदशो माप्त रूप र्व प्रत्यन्नात्मंव-त्सर् श्तमेवाप्वावरुन्हे स वाज्यष संवत्सर् श्व यत्सीत्रामणी तेन सर्वे जयित सर्वमवरुन्हे ॥ ३१ ॥ त्रयः पशवो भवन्ति । त्रयो वा उमे लोका उमानेव तेर्ली-कानवरुन्दु इममेव लोकमाश्चिननालार् च । सार् स्वतन दिवमेन्द्रेण यथा रूपमेव ययाद्वतिममांलोकान्ज्यति चाव च रुन्द्व ॥३५॥ त्रयः पुरोडाशा भवति । त्रयो वारमतव सत्नेवैतरवरून्दे ग्रोष्ममेवैन्द्रेण वर्षाः सावित्रेण हमतं वारूणेन ययाद्वपमेव ययादेवतमृतून्जयित चाव च रुन्हे ॥३३॥ षद्वहा भवन्ति । षद्वा अस्तव सत्नेवितर्वरुन्दे वसलग्रीष्मावेवाश्विनाभ्यां वर्षाशर्दी सार्ध्वताभ्याः क्ष्मनाशिशिशावेन्द्राभ्यां यथाद्रपमेव यथाद्वतमृतृन्त्रयति चाव च रुन्हे ॥ ३४॥